

การบริหารการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุ Traffic Management to Reduce Accidents

สหพัฒน์ หอมจันทร์¹, ศุภกร ปุณญฤทธิ์² และ สรรค์ชัย โพธิ์สุวรรณ³

^{1,3}คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

²คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Sahaphat Homjan¹, Suppakorn Poonyarith² and Sanchai Pothisuwan³

^{1,3}Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy

²Faculty of Social Science and Humanities, Mahidol University

รับบทความ (Received): 24 กันยายน 2562, แก้ไขบทความ (Revised): 8 พฤศจิกายน 2562, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 28 พฤศจิกายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยการจราจรทางบกในประเทศไทย และ (2) แนวทางการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาสืบค้นเอกสาร สำนวนการดำเนินการด้านการจราจรในพื้นที่ในจังหวัดเป้าหมาย 5 ภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี และชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น (1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากรเป้าหมาย คือ หัวหน้าหน่วยงานส่วนกลาง ได้แก่ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรุงเทพมหานคร และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานส่วนภูมิภาค ได้แก่ หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ขนส่งจังหวัด แขวงทางหลวง ผู้อำนวยการกองช่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง และสารวัตรงานจราจร จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 35 ราย (2) การสนทนากลุ่ม มีประชากรเป้าหมาย คือ ผู้แทนระดับหัวหน้าและระดับผู้ปฏิบัติจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กองบังคับการตำรวจจราจร และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวนรวม 10 ราย และ (3) การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกของประเทศไทย จำนวน 10 ราย

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของการจราจรทางบกในประเทศไทยที่เป็นปัญหาหลักของหน่วยงานกลาง คือ ไม่มีหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก ขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ต้องการ ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน และงบประมาณในการบริหารไม่เพียงพอ จึงเสนอให้ก่อตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการบริหาร กำหนดให้

รายได้ที่รัฐได้จากการดำเนินงานในเรื่องจราจรหรือที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถใช้ถนน นำมาเป็นงบประมาณบูรณาการ (2) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของจราจรทางบกในประเทศไทยที่เป็นปัญหาหลักของหน่วยงานระดับท้องถิ่น คือ มีข้อจำกัดด้านความรู้ในการจัดทำและบริหารแผนงาน การประสานงานและบทบาทหน้าที่แต่ละหน่วยไม่ชัดเจน รวมถึงปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนน จึงเสนอให้มีการวางรูปแบบกรอบนโยบายและวางแผนงานจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้นโยบายสอดคล้องกันและเสนอให้มีการจัดตั้งศาลจราจร

คำสำคัญ: การบริหารการจราจร, ลดอุบัติเหตุ, ศาลจราจร

Abstract

The objectives of this research are to study (1) the problems and obstacles on safety management of land traffic in Thailand and (2) guidelines of traffic management in problem solving of the land traffic accident. This work is a qualitative research done by document review, surveying the traffic procedure of the targeted areas in 5 provinces, including Bangkok Metropolis, Khonkaen, Chiangmai, Surat Thani, and Chonburi. The research tools were composed of (1) In-depth interview of the targeted population who work as the head of relevant departments for accident reduction agencies in central such as Department of Disaster Prevention and Mitigation, Department of Land Transport, Department of Highways, Bangkok Metropolitan Administration and Royal Thai Police and provincial organizations which are the Provincial Road Safety Director, Chief of Provincial Disaster Prevention and Mitigation Office, Provincial Land Transport Office, Office of Highway District, the Director of the Technician Division of the Provincial Administrative Organization, Municipality and Traffic inspector as a group of 35 samples, (2) group conversation among the targeted populations of Chief Representatives and Operation Officer from Department of Land Transport, Ministry of Transport, Traffic Police Division and Department of Disaster Prevention and Mitigation as a group 10 samples and (3) seminar and review by the experts of traffic accident troubleshooting of Thailand in a group of 10 samples.

From the result of this research, it was found that (1) the main problem on safety management of land traffic in Thailand is the lacking of responsible center, traffic data handling, integration among organizations and budgets. Research committee was proposed to be a person in charge of land traffic safety management. (2) The main obstacles of safety management of land traffic in provincial organizations are the limitation of knowledge to handle of road safety plan and the lack of coordination and role with local organizations to

tackle the problems. Moreover, behavior of car users is considered and included in the problem. The policy and planning from relevant organizations were proposed to facilitate and comply between each other. In addition, Traffic Court must be established.

Keywords: Traffic Management, Accidents Reduction, Traffic Court

บทนำ

ปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกประเทศกำลังเผชิญอยู่ และมีแนวโน้มผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บเพิ่มขึ้น โดยองค์การอนามัยโลกระบุว่าทุกปีมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนประมาณ 1.3 ล้านคน มีผู้บาดเจ็บหรือพิการประมาณ 50 ล้านคน (Department of Disaster Prevention and Mitigation, 2011, pp.1) ถือว่าเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งประเทศไทย ที่ต้องสูญเสียงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จได้โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่จำเป็นต้องร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน โดยเฉพาะนโยบายจากรัฐบาลในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม จากข้อมูลองค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ระบุว่า ในปี พ.ศ.2556 สถิติผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการจราจรทางบกมากที่สุดคือ ประเทศลิเบีย จำนวนผู้เสียชีวิต ประมาณ 73.4 คน ต่อประชากร 100,000 คน ส่วนประเทศไทยมีจำนวนผู้เสียชีวิตรองลงมาเป็นอันดับสองประมาณ 36.2 คนต่อประชากร 100,000 คน (Soponpong, et. al, 2016, pp.3) ซึ่งอยู่ในอัตราที่สูงและก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคมในระดับจุลภาค ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับมหภาค และกระทบต่อภาพรวมของประเทศ

สาเหตุที่ทำให้สภาพปัญหาที่เกิดจากการจราจรไม่สามารถคลี่คลายได้นั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากความปลอดภัยทางถนนเป็นประเด็นสหวิชาชีพ ประเทศไทยมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานด้านการจราจร คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก (3 กรมนี้สังกัดกระทรวงคมนาคม) กรมควบคุมโรค (สังกัดกระทรวงสาธารณสุข) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (World Health Organization Office in Thailand, 2016, pp.13) แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน ไม่มีหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ (World Health Organization Office in Thailand, 2016, pp.14) ทำให้การบริหารงานไม่มีระบบงานที่เป็นมาตรฐาน ขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารงานและการเชื่อมโยงข้อมูล นอกจากนี้ มีผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน คือ พฤติกรรมของคนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด (Maneenak, 2015, pp.153) ในขณะที่การบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยขาดประสิทธิภาพ (World Health Organization Office in Thailand, 2016, pp.44) โดยใช้วิธีเดียวกับการดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีขั้นตอน

ในการดำเนินการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาของการจราจร ส่งผลให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมาย เป็นช่องทางทำให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการได้โดยมิชอบ ไม่โปร่งใส ซึ่งเป็นปัญหาการบริหารงานด้านพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจราจร ถือเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาด้านการจราจร

ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจร จำเป็นต้องศึกษาระบบการบริหารการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุจราจรทางบกของประเทศไทย เพื่อพัฒนาการดำเนินการบริหารจัดการจราจรอย่างมีประสิทธิภาพ (Boonrattanamaitree, et al., 2017, pp.9) เนื่องจากมีผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการบริหารจัดการช่วยลดอุบัติเหตุทางถนน (Maneenak, et al., 2015, pp.153) ในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีความจำเป็นและสำคัญเชิงวิชาการในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การดำเนินการของแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารหน่วยงาน ให้สามารถแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกได้อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของจราจรทางบกในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ พบว่าอุบัติเหตุจราจรทางบกเป็นประเด็นสหวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับหลายองค์กรในประเทศไทยที่ดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน ทั้งระดับนโยบาย อำนวยการและระดับปฏิบัติการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม การดำเนินการแบ่งเป็น 5 เสาหลักตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนสำหรับทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน พ.ศ.2548 - 2563 คือ เสาหลักที่ 1 คือ การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน เสาหลักที่ 2 คือ ถนนและการเดินทางปลอดภัย เสาหลักที่ 3 คือยานพาหนะปลอดภัย เสาหลักที่ 4 คือ ผู้ใช้ถนนปลอดภัย และเสาหลักที่ 5 คือ การตอบสนองหลังเกิดเหตุ (World Health Organization Office in Thailand, 2016, pp.13 -14)

Sivaluk, et.al. (2008) ได้ศึกษาโครงสร้างและกลไกการกำหนด กำกับนโยบายและการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย พบว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน แนวทางการพัฒนาทางเลือกโครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทยมีดังนี้ คือ โครงสร้างการบริหารจัดการ ควรมีลักษณะการบริหารโดยหน่วยงานเดียว มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนน ปรับกฎหมายจากมติคณะรัฐมนตรีให้เป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีหรือพระราชบัญญัติ มีองค์ประกอบของคณะกรรมการส่วนกลางที่จะต้องกำหนดบทบาทของคณะกรรมการส่วนกลางให้เป็นกรรมการระดับ

นโยบาย โครงสร้างและหน้าที่ของเลขานุการกลางควรปรับเปลี่ยนจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ศึกษาค้นเอกสาร รับฟังความคิดเห็น ประสบการณ์ และข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการจราจรเพื่อการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุของประเทศไทย ลักษณะโครงสร้าง แนวทางการบริหารจัดการ สภาพปัญหา และการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร

2. ลงพื้นที่เป้าหมายเพื่อสำรวจการดำเนินการด้านการจราจรในพื้นที่ในจังหวัดเป้าหมาย ทั้ง 5 ภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชลบุรี เพื่อสำรวจสภาพทั่วไปของการจราจร ตลอดจนอำนาจหน้าที่ทั่วไปและการดำเนินการด้านการจัดการอุบัติเหตุจราจร ปัญหาและอุปสรรค รวมถึงข้อเสนอแนะแนวทางการลดอุบัติเหตุจราจร

3. ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานส่วนกลางซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบด้านการลดอุบัติเหตุของหน่วยงาน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรุงเทพมหานคร และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานปฏิบัติ ได้แก่ เลขา ศปถ.จังหวัด (หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด) ขนส่งจังหวัด แขวงทางหลวง ผู้อำนวยการกองช่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง และสารวัตรจราจร ในแต่ละจังหวัด จำนวนรวม 35 ราย เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการบริหารการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุ

4. จัดการสนทนากลุ่ม โดยมีการเชิญผู้แทนระดับหัวหน้าและระดับผู้ปฏิบัติจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม กองบังคับการตำรวจจราจร กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวนทั้งหมด 10 ราย เกณฑ์การคัดเลือกแบบยึดจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการแก้ไขอุบัติเหตุจราจรทางบกของประเทศไทย เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผลการศึกษาวิจัยที่กำหนดไว้ในด้านการบริหารจัดการการจราจร นำไปสู่ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก

5. จัดสัมมนาวิพากษ์ผลงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกของประเทศไทยทั้งในระดับนโยบาย การจัดทำยุทธศาสตร์ การกำหนดทิศทางการแก้ไขปัญหา ผู้บริหารระดับกลาง และผู้ปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับการทำงานด้านการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนโดยตรง จำนวน 10 ราย โดยเชิญเข้าร่วมให้ข้อคิดเห็น เสนอแนะ วิพากษ์ผลการศึกษาวิจัยที่ได้เพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ในประเด็น ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการของหน่วยงานกลาง หน่วยงานท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ได้แก่ (1) สภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของจราจรทางบกในประเทศไทย และ (2) แนวทางการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก

ในส่วนของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของจราจรทางบกในประเทศไทย ได้นำเสนอแบ่งเป็น 2 ส่วน พร้อมแนวทางการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบกดังนี้ (1) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการของหน่วยงานกลาง และ (2) ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการจราจรในท้องถิ่น

1. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการของหน่วยงานกลาง

พบว่าเป็นปัญหาด้านสภาพโครงสร้างหลักหน่วยงานกลางในการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยบนท้องถนนเป็นปัญหาที่ประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการจัดการดำเนินงานด้านความปลอดภัยบนท้องถนน

1.1 สภาพปัญหาในโครงสร้างคณะกรรมการกลาง ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยบนท้องถนน

1.1.1 สภาพปัญหา คณะกรรมการในฝ่ายบริหารและฝ่ายการเมืองส่วนใหญ่จะเลือกไปประชุมในคณะกรรมการที่มีผลในด้านความมั่นคงในฐานะอำนาจทางการเมือง ทำให้ปัญหาจราจรไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร รัฐมนตรี ข้าราชการระดับสูง ก็จะไปร่วมและให้ความสำคัญเฉพาะหน่วยงานที่นายกรัฐมนตรีดำเนินการ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ แรงขับเคลื่อนหลักจำเป็นต้องมาจากประชาชน ต้องเห็นความสำคัญของนโยบายความปลอดภัยบนท้องถนน เพื่อให้ฝ่ายการเมืองได้ตระหนักถึงฐานอำนาจและให้ความสำคัญกับปัญหาจราจร

1.1.2 สภาพปัญหามีขนาดใหญ่เกินไป ประกอบด้วยหน่วยงานที่มีบทบาทในการลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งมากและน้อยปะปนกัน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ ควรมีผู้แทนหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการลดอุบัติเหตุทางถนนเข้าร่วมอย่างเข้มแข็งและองค์คณะต้องมีขนาดไม่ใหญ่เกินไป

1.1.3 สภาพปัญหาผู้แทนที่มาร่วมประชุม มีการเปลี่ยนบ่อย ทำให้ขาดความต่อเนื่องด้านความเข้าใจและการติดตามงาน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ จำเป็นต้องกำหนดผู้แทนสำรองของกรรมการแต่ละท่านโดยเฉพาะกรรมการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานราชการ

1.2 สภาพปัญหาในด้านงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

1.2.1 สภาพปัญหาที่ ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) ไม่มีอำนาจหน้าที่ด้านงบประมาณ งบประมาณบูรณาการเป็นเพียงการรวมโครงการที่หน่วยงานต่าง ๆ เสนอ ซึ่งยังขาดการกลั่นกรองและการจัดลำดับที่อิงกับแผนและเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ งบประมาณบูรณาการที่อิงกับแผนและเป้าหมายจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการบูรณาการงานด้านต่าง ๆ รายได้ที่รัฐได้จากการดำเนินงานในเรื่องจราจรหรือที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถ ใช้ถนน ส่วนหนึ่งต้องมาเป็นงบประมาณบูรณาการในการแก้ไขปัญหาการบริหารการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุ เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของบริษัทน้ำมัน บริษัทสร้างถนน บริษัทรถยนต์ และค่าปรับจากการกระทำผิดกฎหมายจราจร โดยมีขั้นตอนของกฎหมายรองรับ อาทิ การกำหนดให้ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากทรัพย์สินของรัฐจากการดำเนินงานในเรื่องจราจรหรือที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถใช้ถนน ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งตั้งเป็นกองทุน อาทิ “กองทุนเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน” จัดสรรเป็นรายได้แก่หน่วยงานเฉพาะด้านของสำนักงาน โดยในการจัดสรรรายได้เข้ากองทุน ให้เป็นไปตามอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

1.2.2 สภาพปัญหาไม่มีงบประมาณเฉพาะเรื่องความปลอดภัยทางถนน มีกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน แต่ไม่ได้ยึดโยงกับความเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนน รวมทั้งกองทุนฯ มีขนาดเล็ก

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องทราบความแน่นอนด้านงบประมาณเพื่อจะได้วางแผนและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.3 สภาพปัญหาขาดความแน่นอนด้านงบประมาณ ซึ่งในบางครั้งมีเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการเสนอและอนุมัติงบประมาณ กลายเป็นปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน นอกจากนี้ในช่วงปกติ หน่วยงานต่าง ๆ ต้องขออนุมัติภายใต้ปกติของหน่วยงาน ยากต่อการแยกแยะงบประมาณด้านความปลอดภัยทางถนนจากงบประมาณอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ การแย่งงบประมาณด้านความปลอดภัยทางถนนก็เป็นเรื่องจำเป็น จะทำให้ทราบต้นทุนและความคุ้มค่าของการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลเพื่อการประเมินผล จัดลำดับความสำคัญของแผนงานรวมถึงโครงการต่าง ๆ

1.3 สภาพปัญหาในด้านระบบการจัดเก็บข้อมูลอุบัติเหตุบนท้องถนน

1.3.1 สภาพปัญหาแหล่งข้อมูลอุบัติเหตุมีกว่า 10 แหล่ง และไม่มีข้อมูลที่สมบูรณ์ชัดเจน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ ข้อมูลความปลอดภัยทางถนนส่วนใหญ่เป็นข้อมูลจากทะเบียน จัดเก็บโดยหน่วยงานภาครัฐซึ่งรับผิดชอบภารกิจที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการยากที่จะคาดหวังให้หน่วยงานนอกภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว แต่หน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติหรือหน่วยงานนอกภาครัฐสามารถมีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจ เช่น ข้อมูลการขับขี่เร็ว การสวมหมวกนิรภัย การจัดเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจเพื่อการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การติดตามสถานการณ์และความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

1.3.2 สภาพปัญหาการบูรณาการข้อมูลมีความก้าวหน้าล่าช้า

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ การดำเนินงานความปลอดภัยทางถนนต้องการความร่วมมือจากหลายภาคส่วน หน่วยงานส่วนกลางจึงต้องมีทักษะในการแสวงหาความร่วมมือกับกลุ่มองค์กรภาคส่วนต่าง ๆ การบูรณาการข้อมูลความปลอดภัยทางถนนระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่สำคัญจะทำให้ เกิดการเชื่อมโยง ตรวจสอบซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้จุดเน้นการทำงานด้านข้อมูลในระยะแรกควรเป็นข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เนื่องจากการแจ้งเหตุเป็นต้นทางของข้อมูลอุบัติเหตุที่สำคัญ โดยอยู่ภายใต้กระทรวงคมนาคม

1.4 สภาพปัญหาในด้านการประสานความร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานอื่น
สภาพปัญหา คือ การทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวกับการจัดการจราจร มีองค์กรของรัฐหลายองค์กรที่ดำเนินงานความปลอดภัยทางถนน ทั้งระดับนโยบาย อำนวยการ และการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงและทางอ้อม องค์กรหลักในเรื่องนี้ คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก กรมควบคุมโรค สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ซึ่งแต่ละองค์กรมีภารกิจหลักในการดำเนินการ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือการพัฒนาการบูรณาการให้มีประสิทธิภาพต้องมาจากระดับผู้บริหาร ในการสร้างแนวนโยบาย เพื่อขับเคลื่อนมาตรการต่าง ๆ ไปสู่องค์กรอื่น ๆ ซึ่งจากศึกษาวิจัยรูปแบบระดับจังหวัด พบว่า หากผู้ว่าราชการจังหวัด มีความตั้งใจและผลักดันนโยบายในเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนน องค์กรส่วนท้องถิ่น ๆ อื่น มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามและประสานความร่วมมือกัน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการจราจรในท้องถิ่น

2.1 สภาพปัญหาหน่วยงานในระดับท้องถิ่นเกือบทุกหน่วยงานมีข้อจำกัดด้านความรู้ในการจัดทำและบริหารแผน และความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ สนับสนุนให้จังหวัดได้รับการสนับสนุนทางวิชาการและประเมินผลจากทีมวิชาการ เช่น สนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจรหรือสถาบันการศึกษาในพื้นที่และให้มีการวางแผนงานร่วมกันในระดับท้องถิ่นเพื่อฝึกอบรม สร้างความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยบนท้องถนน ทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชน ซึ่งการสร้างจิตสำนึกจะเป็นกุญแจไปสู่ความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน นอกจากนี้ ควรประสานงานสถานศึกษาในท้องถิ่นในเรื่องของวิศวกรรมจราจรแก่เจ้าหน้าที่เฉพาะทาง เพื่อให้การดำเนินงานวิศวกรรมจราจรมีคุณภาพ

2.2 สภาพปัญหาขาดการประสานความร่วมมือกันขององค์กรท้องถิ่นในการแก้ปัญหาและบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานยังคลุมเครือไม่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ ประชุมหารือร่วมกันวางแผนผ่านคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ความเข้าใจในหน้าที่และการบูรณาการความรู้ร่วมกัน

2.3 สภาพปัญหางานก่อสร้างทางวิศวกรรมจราจรไม่ได้มาตรฐาน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ จัดหาแหล่งเงินทุนแก่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลงานวิศวกรรมทางถนนและสิ่งแวดล้อม โดยจัดสรรจากหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบ โดยมีกระบวนการตรวจสอบการใช้เงินทูลดังกล่าว

2.4 สภาพปัญหาประชาชนขาดความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนนและขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ คือ ประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของความปลอดภัย ซึ่งหน่วยงานท้องถิ่นอาจจะประสานงานกับสถานศึกษา เทศบาล นอกจากนี้ อาจเสนอให้มีการจัดตั้งศาลจราจรในท้องถิ่น โดยนำร่องในเมืองใหญ่ เช่น พัทยา เชียงใหม่ เพื่อให้การค่าปรับหลังการกระทำผิดเป็นเรื่องยุ่งยาก เมื่อคดีจราจรกลายเป็นคดีในชั้นศาล ผู้ขับขี่จะเกิดความหวาดกลัวและไม่กล้าทำผิดกฎจราจร สอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) ที่เห็นชอบในหลักการจัดตั้งแผนกคดีจราจรในศาลแขวงและศาลจังหวัดในกรุงเทพมหานคร ศาลแขวงนนทบุรี และศาลแขวงสมุทรปราการ ส่วนศาลแขวงในจังหวัดอื่นและศาลจังหวัดสำหรับท้องที่ที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง ให้จัดตั้งแผนกคดีจราจรขึ้นในศาลดังกล่าวทุกศาล (ChanaRungrojthanakul, 2016, pp.84)

สรุปและอภิปรายผล

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยบนท้องถนน

1.1 ปัญหาด้านสภาพโครงสร้างหลักส่วนกลางในการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยบนท้องถนน พบว่าประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานหลักเฉพาะในการจัดการปัญหาดังกล่าว

1.2 สภาพปัญหาในโครงสร้างคณะกรรมการกลาง ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยบนท้องถนน พบว่า คณะกรรมการในฝ่ายบริหารส่วนใหญ่จะเลือกไปประชุมในคณะกรรมการที่มีผลในด้านความมั่นคงในฐานะอำนาจทางการเมือง ทำให้ปัญหาจราจรไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร อีกทั้งโครงสร้างมีขนาดใหญ่เกินไป ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 สภาพปัญหาในด้านงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) พบว่า ศปถ. ไม่มีอำนาจหน้าที่ด้านงบประมาณ งบประมาณบูรณาการเป็นเพียงการรวมโครงการที่หน่วยงานต่าง ๆ ยื่นเสนอ ซึ่งยังขาดการกลั่นกรองและการจัดลำดับที่อิงกับแผนและเป้าหมาย อีกทั้งไม่มีงบประมาณเฉพาะเรื่องความปลอดภัยทางถนน

1.4 สภาพปัญหาในด้านระบบการจัดเก็บข้อมูลอุบัติเหตุบนท้องถนน พบว่า แหล่งข้อมูลอุบัติเหตุมีมากกว่า 10 แหล่ง และไม่มีข้อมูลที่มีสมบูรณ์ชัดเจน การบูรณาการข้อมูลมีความล่าช้า

1.5 สภาพปัญหาในด้านการประสานความร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานอื่น โดยพบว่า การทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการจราจร มีหลายองค์กรที่ดำเนินงานความปลอดภัยทางถนน ทั้งระดับนโยบาย อำนวยการ และการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงและทางอ้อม องค์กรหลักในเรื่องนี้ คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการขนส่งทางบก กรมควบคุมโรค สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ซึ่งแต่ละองค์กรมีภารกิจหลักอื่นในการดำเนินการ

1.6 สภาพปัญหาโครงสร้างในระดับท้องถิ่น พบว่าหน่วยงานในระดับท้องถิ่นเกือบทุกหน่วยงานมีข้อจำกัดในด้านความรู้ในการจัดทำและบริหารแผน และความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน ขาดการประสานความร่วมมือกันขององค์กรในท้องถิ่นในการแก้ปัญหา และบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานยังคลุมเครือไม่ชัดเจน งานก่อสร้างทางวิศวกรรมจราจรไม่ได้มาตรฐาน และประชาชนขาดความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนนและขาดจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน

2. สรุปผลการบริหารจัดการงานจราจร จากการลงพื้นที่ในส่วนท้องถิ่น

2.1 โครงการการบริหารจัดการภายใต้การดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัด มีความเหมาะสม โดยในท้องถิ่นจะมีการร่วมกันประชุมหารือเพื่อวางกรอบนโยบายและวางแผนงานจาก

ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แต่ละหน่วยงานยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นปัญหาหลักในการบริหารจัดการ

2.2 สถานศึกษาทั้งในระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา มีส่วนในการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของการปลูกฝังจิตสำนึกไปจนถึงที่ปรึกษาทางวิชาการในเรื่องของนโยบายวิศวกรรมทางถนนและการประชาสัมพันธ์

2.3 ค่าปรับจากการกระทำความผิดจราจร ส่วนหนึ่งมีการจ่ายให้กับองค์การบริหารและปกครองส่วนท้องถิ่น แต่องค์กรและหน่วยงานท้องถิ่นกลับนำไปใช้ในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดูแลรักษาทางถนน เช่น โครงการนำบุคลากรในหน่วยงานไปศึกษาดูงาน ดังนั้นจึงควรมีมาตรการกำหนดให้มีการนำเงินดังกล่าวมาใช้ในการแก้ไขปัญหาจราจร

2.4 ควรมีการสืบสวนคดีจราจร คดีอุบัติเหตุจราจร โดยตัวอย่างความสำเร็จในการบูรณาการเพื่อจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ได้แก่ องค์การอิสระที่ก่อตั้งขึ้นโดยสหวิชาชีพ หรือสำนักงานป้องกันอุบัติเหตุจราจร (สอจร.) ในจังหวัดขอนแก่น โดยจัดทำเป็นเครือข่ายระงับอุบัติเหตุจราจร ทั้งมาตรการการป้องกัน การสำรวจจุดเสี่ยงภัย สำรวจความพร้อมของอุปกรณ์จราจรบนท้องถนน แผนปฏิบัติขณะเกิดอุบัติเหตุ เช่น การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ รวมไปถึงการฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบการประเมินความเสี่ยง ซึ่งทำงานในเชิงบูรณาการทำให้การแก้ปัญหา ตลอดจนการป้องกันอุบัติเหตุบนท้องถนนมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแนวทางในพัฒนาแก้ไขการบริหารจัดการจราจรและความปลอดภัยบนท้องถนน

1. การก่อตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการบริหาร แทนหน่วยงานเดิมที่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนและไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยให้กระทรวงคมนาคม เสนอต่อรัฐบาลให้เป็นวาระแห่งชาติเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนและตรากฎหมายเพื่อการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ที่จะทำหน้าที่บริหารจัดการจราจรและความปลอดภัยบนท้องถนนเป็นหน่วยงานภาครัฐ อาทิ หน่วยงานประเภทองค์การมหาชน ซึ่งจะสามารถผลักดันนโยบายในการแก้ปัญหาวางแผนและประสานความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรเสนอให้มีการจัดตั้งศาลจราจร เพื่อลดข้อพิพาทที่เกิดจากการเปรียบเทียบปรับอย่างไม่เป็นธรรมระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน และทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อคดีจราจรกลายเป็นปัญหายุ่งยากต้องเป็นคดีในชั้นศาล ผู้ขับขี่จะเกิดความหวาดกลัวและไม่กล้าทำผิดกฎจราจร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าประเทศไทยควรมีการจัดตั้งศาลจราจรเพื่อพิจารณาคดีจราจรโดยเฉพาะ (Kerdlarbpon, 2009, pp.73)

3. การบริหารจัดการจราจรและความปลอดภัยบนท้องถนนในส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการวางกรอบนโยบายและวางแผนงานจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อทำให้นโยบายสอดคล้องกันและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ในส่วนของทางเลือกของงบประมาณในการบริหารจัดการนั้น เสนอให้ตรากฎหมายที่กำหนดให้รายได้ที่รัฐได้จากการดำเนินงานในเรื่องจราจรหรือที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถใช้ถนนส่วนหนึ่งต้องนำมาเป็นงบประมาณบูรณาการในการแก้ไขปัญหาการบริหารการจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุ เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของบริษัทน้ำมัน บริษัทสร้างถนน บริษัทรถยนต์และค่าปรับจากการกระทำผิดกฎหมายจราจร ทั้งนี้โดยมีขั้นตอนของกฎหมายรองรับ อาทิ การกำหนดให้ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากทรัพย์สินของรัฐได้จากการดำเนินงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งตั้งเป็นกองทุน อาทิ “กองทุนเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน” เพื่อจัดสรรเป็นรายได้แก่หน่วยงานเฉพาะด้านของสำนักงานโดยในการจัดสรรรายได้เข้ากองทุนให้เป็นไปตามอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เอกสารอ้างอิง

- Boonrattanamaitree, B., et al. (2017, January - April 2017). **Paradigm of Road Safety Management**. Ph.D. in Social Sciences Journal, 7(1).
- Department of Disaster Prevention and Mitigation. (2011). **Strategic navigation map in the decade of road safety in 2011-2020**. Bangkok: Department of Disaster Prevention and Mitigation.
- _____. (2019). **Workshop and Reporting of the Prevention and reduction of road accidents during the festive season in the fiscal year 2019**. Department of Disaster Prevention and Mitigation's Workshop document.
- Kerdlarbpon, P. (2009). **The possibility of establishing the traffic court in Thailand**. Thesis of Senior Justice Management Program. College of Justice. Court of Justice.
- Maneena, A. (2015). **The Management effectiveness of reducing road accidents in Bangkok**. Thammasat University Journal, 34(1).
- Rungrojthanakul, C. (2016). **The importance of the establishment of traffic court In Thailand**. The law issue of Ramkhamhaeng University Journal, 5(2).
- Soponpong, P., et al. (2016). **Problem of Injury and death from traffic accidents in Kanchanaburi**. Kanchanaburi Road Safety Center's Meeting documents.

Sivaluk, P., et al. (2008). **The study of the structure and mechanism of Policy formulation and supervision Road safety management in Thailand.** Thai Health Promotion Foundation National Health Foundation.

World Health Organization Office in Thailand. (2016). **Legal and institutional road safety assessment in Thailand.** Funded by the Bloomberg Foundation for public benefit and created by the World Health Organization office in Thailand.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อสกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

suphat3248@hotmail.com

คำนำหน้า ชื่อสกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

ดร.ศุภกร ปุณณฤทธิ

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เลขที่ 999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

suppakorn2519@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อสกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก สรรค์ชัย โพธิ์สุวรรณ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

sanchai1st@gmail.com